

Veldwerkseizoen voorjaar 2010.

Inmiddels is het veldwerkseizoen dit voorjaar, voor Isa en Josje voorbij. Door de weersomstandigheden is het geen gemakkelijk voorjaar geweest.

Door de koude, lange winter, hebben we niet veel kunnen trainen en daardoor hebben we de conditie van de twee dames niet goed op peil kunnen houden. De harde bevroren ondergrond kan voor lelijke blessures zorgen en daar zaten we niet echt op te wachten. Maar ook het onder wild brengen was een groot probleem.

Doordat het lang koud is geweest, was er weinig dekking op de velden en dan zitten de patrijzen en fazanten lekker in de bosjes. Geef ze eens ongelijk.

Onze hoop hadden we dus gericht op Andalusië, om in ieder geval Isa en Josje veel onder de patrijzen te kunnen krijgen en de weidsheid van de velden in hun koppie op te laten nemen. Zoals jullie in het verslag van Andalusië hebben kunnen lezen, is dat deels gelukt. Ook Spanje had te kampen met een koud en nat voorjaar. Maar ach.....iedereen heeft met dezelfde omstandigheden te maken gehad dit voorjaar, dus de kansen lagen voor iedereen gelijk.

Isa begon als eerste aan haar wedstrijden. Al mocht ze dit voorjaar nog in de jeugdwedstrijden uitkomen, heeft Eric er toch voor gekozen om haar in de Openklasse uit te brengen. Eén van de regels in deze wedstrijden is, dat ze alleen op patrijzen kan scoren. Ze heeft haar eerste wedstrijden in sneeuw, kou (-6 graden), gure wind of regen gelopen. Nergens patrijzen te vinden natuurlijk. Die gaan echt niet midden in het veld in de sneeuw zitten. Dat viel dus niet mee, want zonder patrijzen kun je niet scoren en vallen er dus ook geen kwalificaties.

Op 7 maart heeft ze haar eerste kwalificatie behaald in Kessenich, België. Opnieuw een koude dag, maar af en toe met een waterig zonnetje. Net na de middag is Eric aan de beurt en ze krijgen een mooi veld aangeboden, met de mededeling dat ze net een koppel patrijzen hebben zien invallen. Da's natuurlijk altijd link hè. Een net ingevallen koppel is meestal erg ril en vertrekt bij iedere verandering in het veld. Maar ja.....het hele voorjaar nog geen patrijzen gezien, dus gaan en het beste er maar van hopen. Eric slipt Isa en na twee slagen komt ze al in de verwaaiing en staat. Eric rap er

naar toe en samen couleren ze. De patrijzen gaan op, Eric schiet en Isa.....doet een stap naar voren, en dat mag natuurlijk niet. Gelukkig is het in de eerste minuut en de enkele pas wordt gepardonneerd. Eric mag verder en tot ieders verbazing staat ze na één brede slag weer. Nagenoeg in dezelfde lijn als het eerste koppel. Eric opnieuw er naartoe en samen couleren ze opnieuw. Er komt warempel nog een koppel. Eric schiet opnieuw en Isa is nu steady. Inmiddels zijn we nog geen twee minuten verder in deze loop en in de

Open klasse is er toch een minimum tijd wat er door de hond gelopen moet worden. Isa wordt dus opnieuw geslipt. Op zo'n moment kun je alleen maar hopen op niet nog een koppel en zeker niet op een haas. Nou, dat hopen konden we dus op ons buik schrijven, want ze kwamen nog twee hazen tegen. Eric heeft Isa redelijk in de hand kunnen houden, maar de loop wordt er na twee hazen natuurlijk niet fraaier op. Gelukkig toeteren de keurmeesters met het in de verte zien van een derde haas de beurt af, en is de eerste kwalificatie voor Isa in de Openklasse een feit: 3 e Goed.

Op 28 maart behaald Isa haar tweede kwalificatie dit voorjaar in Mairy sur Marne in Frankrijk. Dit is een speciale wedstrijd (Prix d'Excellence) voor alleen Duitse Staande Kortharen die gekoppeld is aan de WK Korthaar. Ze behaald als enige een kwalificatie binnen haar groep en kan een mooie 1 e Zeer Goed mee naar huis nemen. Het complete verslag kun je lezen bij WK Korthaar 2010.

Voor Josje en mij (Gerda) begonnen de wedstrijden op 2 april. Dit worden mijn eerste veldwedstrijden, dus dat gaat nog spannend worden. Als toeschouwer ziet het er altijd zo makkelijk uit. Je laat je hond los en loopt er gewoon achteraan. Ja, mooi niet dus. In Andalusië zijn de velden zo groot, dat je nagenoeg nergens rekening mee hoeft te houden. De hond gaat wind halen en trekt z'n plan. Maar hier in Nederland zitten de fazanten en patrijzen meestal in de randjes en als je pech hebt zijn ze al vertrokken voor je, je hond los laat. Daarnaast moet je rekening houden met de wind, de ligging van het veld, de dijkjes, de ruige randen en dan nog kan er zomaar eentje midden in het veld zitten. Ogen en oren dus tekort.

Nog steeds was het koud, guur en kaal op de velden. Gelukkig mag Josje ook scoren op fazant, dus zij had wat meer kans dan Isa. Maar ja, dan moeten die fazanten zich wel laten zien. Maar net als de patrijzen zaten ook zij in de bosjes. Na drie lange mooie lopen heeft Josje nog steeds geen wild gehad en krijgt ze voor haar inzet een Eervolle Vermelding.

Dan volgen er een aantal wedstrijden met hééééél vééééél wild. Helaas geen veerwild, maar haarwild. Wat een feest voor Josje!!!! Maar niet voor het baasje. Josje gaat compleet uit de klauwen en na een paar wedstrijden met veel haas gaat ze al kijkend het veld op ipv. haar neus te gebruiken. Dit is duidelijk geen goede ontwikkeling. Met Rob in Frankrijk wordt overlegd en er wordt besloten, dat als Josje weer een veld aangeboden krijgt met veel haas erop, dat we haar terug trekken. Het heeft geen zin om haar het "hazenhetzen" te leren, en voor de passie hoeven we het ook niet te doen, want die heeft ze genoeg.

Op 9 april hebben we meer geluk. Josje laat in haar eerste beurt een mooie loop zien en maakt een mooi punt op een koppel patrijzen. De keurmeester geeft aan voldoende van haar te hebben gezien en neemt haar voor een tweede loop niet meer terug. Helaas wordt het beoordeeld met een 2 e Goed, wat ik zelf een beetje mager vindt. Maar ach, het blijft een jury sport.

Op de laatste dag van het seizoen, 22 april, is het dan eindelijk prachtig weer. De velden liggen er mooi bij, met een goede dekking. Overal zien we patrijzen en fazanten en de zon schijnt heerlijk. Dit zijn de omstandigheden waar we het hele voorjaar op hebben zitten wachten. EINDELIJK!!!!!!

In de eerste beurt laat Josje een mooie loop zien. Helaas loopt ze er na 15 minuten op de rand een lopende fazanten haan uit. De beurt is over, maar doordat het een jeugdwedstrijd is en er vandaag veel veerwild is, mogen alle honden 's middags voor een tweede beurt terug komen. Josje krijgt een mooi veld aangeboden met een goede dekking. Aan het eind van het veld moet een fazanten hen zitten volgens de veldbegeleider, dus Josje en ik op pad. In eerste instantie laat ze een klein hoekje links liggen en volgens de keurmeester moet de hen dan daar zitten, want we zijn haar nog steeds niet tegen gekomen. Ik neem Josje een stukje terug en slip haar opnieuw, om dat laatste kleine stukje nog even te nemen. En ja hoor.....Josje valt aan, komt tot staan en samen couleren we richting de

hen. De hen gaat op, ik schiet en Josje.....ja, die brengt de hen even naar huis. Ik laat haar bewust op dit moment lekker achter de fazanten aangaan, want na al die hazen dit voorjaar, moet ze weten dat het hier omdraait en dat fazanten en patrijzen feest zijn. Josje's seizoen wordt mooi afgesloten met een 3 e Zeer Goed.

Maar Isa en Josje waren niet de enige Slotbosse-Heide honden die dit voorjaar in het veldwerk verschenen.

Ook Hasel heeft een aantal wedstrijden in de Open klasse gelopen. Helaas voor haar dit seizoen geen kwalificaties. Dit najaar zal ze waarschijnlijk niet aan de wedstrijden mee doen, daar er een nestje gepland staat voor haar deze zomer.

Naast Hasel heeft dit voorjaar ook Ike v.d. Slotbosse-Heide zijn intrede gedaan in het veldwerk. Vorig najaar hebben we Ice (Guus) al met succes op de jeugdwedstrijden gezien en het is dan ook fantastisch dat opnieuw een broer van Isa aan het veldwerk begonnen is.

Ike is een echte reu met een prachtige stilistische bouw en werkwijze. Hij heeft dit voorjaar inmiddels 3 kwalificaties behaald: 3 e Goed, 1 e Zeer Goed en een Eervolle Vermelding.

Ook een broertje van Josje, Joep heeft samen met zijn baas dit voorjaar voor het eerst aan een wedstrijd mee gedaan. Helaas is Joep nog niet goed wakker en heeft hij zich niet kunnen kwalificeren. Dat wordt dus nog veel oefenen voor Joep en Connie!!

Zo zie je maar, wat weersomstandigheden kunnen doen met een veldwerkseizoen. Je kunt nog zulke goede honden hebben, maar als het wild niet in de velden zit, dan kun je ook geen punten scoren. De weersomstandigheden waren dit jaar, koud, nat en guur, de dekking was dit jaar veel te laag, de fazanten en patrijzen zaten allemaal in de bosjes, en de hazen hadden de overhand. Er zijn niet veel kwalificaties gevallen dit jaar, niet alleen bij ons, maar bij iedereen. Jammer, maar ach ja, als er een kans was, dan werd hij duidelijk benut door de Slotbosse-Heide honden en van het najaar proberen we het gewoon opnieuw.

